

Sygn. akt III A Ua 543/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Grażyna Szyburska-Walczak
Sędziowie:	SSA Stanisława Kubica SSA Barbara Staśkiewicz (spr.)
Protokolant:	Adrianna Szymanowska

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku A. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o emeryturę górniczą

na skutek apelacji A. M.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

z dnia 11 października 2011 r. sygn. akt VII U 1255/11

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy wyrokiem z dnia 11 października 2011 r. oddalił odwołanie A. M. od decyzji ZUS Oddział w W. z dnia 15 czerwca 2011 r. o odmowie prawa do emerytury górniczej.

Sąd Okręgowy rozstrzygnięcie swe oparł na następującym stanie faktycznym:

A. M. (1), urodzony (...), po raz pierwszy wniosek o emeryturę złożył w styczniu 2009 r. Decyzją z 13.III.2009 r. odmówiono mu prawa do emerytury, ponieważ do uzyskania emerytury podstawowej nie osiągnął wieku 65 lat ; do uzyskania wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych nie ukończył 55 lat, a na 1.I. 1999 r. nie wykazał 25 lat okresów ubezpieczenia. Nie spełniała też warunków do uzyskania emerytury pomostowej.

Odwołanie od tej decyzji zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z 14 lipca 2009 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację wnioskodawcy wyrokiem z 19 listopada 2009 r.

Kolejny wniosek o emeryturę z tytułu pracy w warunkach szczególnych A. M. złożył w dniu 3.II.2010 r. Organ rentowy decyzją z 22.IV.2010 r. odmówił prawa do świadczenia. Wnioskodawca nie ukończył 55 lat, a na 1.I.1999 r. wykazał 23 lata 6 miesięcy i 5 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Odwołanie od decyzji Sąd Okręgowy oddalił wyrokiem z 14.VII.2010 r., a Sąd Apelacyjny wyrokiem z 28.X.2010 r. oddalił apelację.

ZUS następny wniosek o emeryturę podstawową z 5.I.2011 r. załatwił decyzją odmowną z 15.II.2011 r. Sąd Okręgowy odwołanie oddalił wyrokiem z 12.IV.2011 r., a wniosek o emeryturę górniczą złożony w odwołaniu przekazał organowi rentowemu do rozpoznania.

Wnioskodawca legitymował się zatrudnieniem w Kopalni (...) w okresie od 1.VII.1975 r. do 1.XI.1999 r. na stanowisku obsługa zbiorników i urządzeń za i rozładowniczych węgla na powierzchni.

ZUS zaskarżoną w sprawie decyzją z dnia 15 czerwca 2011 r. odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury górniczej, gdyż nie spełniał warunków do tego rodzaju świadczenia.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd I instancji uznał, że odwołanie wnioskodawcy nie może zostać uwzględnione. Wnioskodawca nie wykazał bowiem żadnego okresu pracy, który można by uznać za górniczy.

Praca w KWK (...) wykonywana była na powierzchni, a nie pod ziemią. Wnioskodawca nie spełnia warunków z art. 50a w powiązaniu z art. 50c ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł wnioskodawca, domagając się przyznania prawa do emerytury w oparciu o ustawę z 1 lutego 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin.

Odpowiedzi na apelację nie złożono.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy nie jest uzasadniona.

Wnioskodawca domaga się przyznania świadczenia na podstawie ustawy z 1 lutego 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U.1995/30/154 z dalszymi zmianami). Ustawa ta z dniem 31 grudnia 1998 r. została uchylona na podstawie art. 195 ust. 6 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. 2009/153/1227 t.j.).

A. M. (1) wniosek o emeryturę górniczą w niniejszej sprawie złożył w dniu 15 czerwca 2011 r., a więc pod rządem ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS. Zatem przepisy tej ustawy mają w stosunku do niego zastosowanie. Brak jest jakichkolwiek podstaw do odwoływania się do ustawy z roku 1983.

Sąd I instancji prawidłowo wskazał art. 50a ustawy z 17.XII.1998 r., jako podstawę roszczenia wnioskodawcy.

Zgodnie z tym przepisem prawo do emerytury górniczej może uzyskać mężczyzna, który ukończył 55 lat i legitymuje się 25 latami pracy górniczej wraz z okresami równorzędnymi, w tym co najmniej 10 latami pracy wymienionej w art. 50c ust.1.

Ewentualnie w wieku 50 lat z 25-letnim stażem pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 latach pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1.

Wnioskodawca 55 lat ukończy dopiero w roku 2013. Wiek 50 lat osiągnął wprawdzie w roku 2008, ale nie legitymuje się pracą wymienioną w art. 50c ust.1.

Art. 50c wymienia jakie prace można uznać za górnicze. Pojęcie to generalnie oznacza okres zatrudnienia górnika pod ziemią oraz na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego, tj. okresy pracy górniczej wymienione w art. 50c ust. 1 wykonywane co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy (wymóg określony w art. 50b). W przypadku wykonywania pracy o charakterze mieszanym (tj. pod ziemią i na powierzchni) praca ta stanowi pracę górniczą, jeżeli jest wykonywana pod ziemią co najmniej przez połowę dniówek roboczych w miesiącu, obliczanych w stosunku do czasu pracy obowiązującego w myśl zasad kodeksu pracy w danym zawodzie.

Wnioskodawca nie świadczył w KWK (...) pracy, która byłaby wymieniona w tym przepisie. Wykonywana przez niego praca miała bowiem miejsce na powierzchni.

Art. 50c ust. 1 jest w zasadzie powtórzeniem art. 5 ust. 1 uchylonej ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin z roku 1983, co zarzuty apelacji czyni dodatkowo chybionymi.

Biorąc powyższe pod uwagę apelację wnioskodawcy należało oddalić na mocy art. 385 kpc.